

A Zinner Család

A fénykép az 1970-es években készült. A szűk családom van rajta. A péntek esti szokásos vacsora előtti beszélgetés látható rajta. Az édesanyám, Zinner Simonné balról a második, mellette a feleségem, Eszter ül. Mellettük az anyám testvérei: Irma, Vilma és Aranka láthatók. Mellettük az unokabátyám és a felesége. A szombatot gyertyagyújtással és családi vacsorával ünnepeltük meg mindig. Ekkor, hetente gyűlt össze a családuk, hogy a heti történéseket egymással megbeszéljük. Nagyon fontosak voltak számunkra ezek a családi vacsorák. A feleségem zsidó árvaházban nevelkedett, tehát ő mélyen magába szívta a zsidóságnak a szeretetét, kapcsolatát. Minden péntek este és szombaton templomba mentek, és valamennyi ünnepet megtartották. Persze neológ volt, nem ortodox, az árvaház neológ intézményként működött. Otthon a kószersághoz nem tartottuk magunkat, de szűk családi körben minden nagyünnepet megtartottunk. Szerintem az az érdekes, hogy az ember zsidó érzelmű legyen. Ne tagadja meg a fajtáját, vallását, és ne menjen vegyes házasságba. Ennekem ez volt a fontos. Mert volt keresztény barátja a lányomnak, de elzavartam, és nem szólt egy szót se a lányom, pedig nehéz beleavatkozni egy lánynak az életébe, ha szerelmes. Én a háború után önállósítottam magamat, 1949-ig önálló látszerész üzletem volt a Király utca 96-ban. Egy segéddel és két ipari tanulóval dolgoztam, volt, mikor két segédem is volt. Az Optika-fotó jól menő üzlet volt, de jött az államosítás, és 1949 júniusában fölszámoltak. Az államosítás időszakában megalakult OFOTÉRT vezérigazgatója felszólított, hogy vagy belépek az OFOTÉRT-ba, vagy elveszi az üzletet. Hát én nem adom oda, inkább kiszálltam, és értékesítettem a dolgaimat. S utána mentem be az OFOTÉRT-ba dolgozni, boltvezetőként. Hamarosan előbb üzletvezető, majd osztályvezető lettem. Majd visszamentem boltvezetőnek, mert nem tetszett az osztályvezetés. Kevesebb pénzem volt, mint egy jó boltvezetőnek. Nekem pedig a pénz fontosabb volt, hogy eltarthassam a családot. 1949-től tizenhat évig dolgoztam az OFOTÉRT vállalatnál. Természetesen voltam párttag, 1937-1938-ban a szociáldemokrata pártba [lásd: Magyarországi Szociáldemokrata Párt] léptem be. A szociáldemokrata párt tagja voltam egészen 1949-ig. 1949-ben, mikor beolvadt az egyesülésbe, akkor kerültem a Magyar Dolgozók Pártjába. Akkor kerültem be, különösebb politikai munkát nem végeztem. Az ötvenéves munkaviszonyom alatt mindössze csak négy munkahelyem volt. Általában mindenhol megbecsültek, szóval el tudtam tartani a családomat.